

P. Fuzier

Vertel mijn vader (...)

‘Vertel mijn vader over al mijn eer (of: heerlijkheid) in Egypte en over alles wat jullie gezien hebben.’

Genesis 45:13

Jozef als type van Christus

Jozef werd door zijn broers gehaat, omdat hij de lievelingszoon van zijn vader was. Hij is in dit opzicht een treffend type van Christus. Zoals Christus bereidwillig was naar deze wereld gezonden te worden en tegen de Vader zei: *‘Zie, Ik kom om Uw wil te doen’* (Hebr. 10:9), was ook Jozef graag bereid naar zijn broers te gaan en zei hij: *‘Zie, hier ben ik’* (Gen. 37:13). Zoals Christus door de Zijnen werd veracht en verworpen, werd Jozef door zijn broers voor twintig zilverstukken verkocht aan de Ismaëlieten. De Heere Jezus werd voor dertig zilverstukken verkocht, *‘een mooie prijs waarop Ik door hen geschat ben’* (Matt. 26:15; 27:3-10; Zach. 11:12-13).

Net zoals de mensen ten opzichte van Christus handelden, dachten de broers van Jozef op die manier van hem af te zijn. Ze hoorden ongeveer twintig jaar niets meer van hem en veronderstelden dat hij dood was (Gen. 44:20). Maar de omstandigheden werden door God zo geleid, dat de broers in de tegenheid van Jozef werden gebracht. In beeld zien we hier Christus, gestorven en opgestaan, wanneer Hij Zich bezighoudt met het overblijfsel van Israël. Toch moest eerst hun geweten werkzaam worden, voordat Jozef zich aan zijn broers bekend kon maken. Ze moesten hun zonden oprecht belijden. De feiten in Genesis 42-44 laten de wijsheid zien waarmee Jozef in dit opzicht heeft gehandeld. Toen zijn broers in het licht werden gebracht, verklaarden zij: *‘Wat zullen wij tot mijn heer zeggen, wat*

zullen wij spreken, en waarmee zullen wij ons rechtvaardigen? God heeft de schuld van uw knechten aan het licht gebracht' (Gen. 44:16). Daarop kon Jozef zich aan hen bekend maken, en dat wordt ontroerend verteld aan het begin van hoofdstuk 45: *'En Jozef zei tot zijn broeders: Ik ben Jozef; leeft mijn vader nog?'* (Gen. 45:3). Deze verzen zien profetisch op de dag dat de gelovige rest van het volk zijn ogen zal opslaan en zal zien op Hem Die had aangekondigd: *'Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben'* (Zach. 12:10).

Zo kunnen wij als gelovigen die tot de gemeente behoren de volgende toepassing maken. Wanneer wij rondom de Heere vergaderd zijn, horen wij Hem zeggen: *'Kom toch dicht bij Mij. Ik ben Jezus!'* Want de broers van Jozef werden zo uitgenodigd: *'Kom toch dicht bij mij'*. Zo worden wij ook gevraagd *dichtbij* te komen. Toen de broers dat deden, zei Jozef: *'Ik ben uw broer Jozef, die u naar Egypte verkocht hebt'* (vs. 4). Hij zei hetzelfde als in vers 3, maar voegde eraan toe: *'uw broer'*. Wat een rijke inhoud krijgt het samenkomen, als de verlost en samenkomen rondom Hem Die Zich niet schaamt ons Zijn *broeders* te noemen (Hebr. 2:11). Toch is er in type ook de gedachtenis aan de dood van Christus en onze schuld in verband daarmee: *'(...) die u naar Egypte verkocht hebt.'*

Maar tegelijk spreekt ook de genade. Want er is genade voor degenen die hun zonden hebben beleden: *'Maar nu, wees niet bedroefd en zie er niet zo ontsteld uit, omdat u mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij voor u uit gezonden'* (vs. 5). Zoals er de kant van onze verantwoordelijkheid is, zo is er ook Gods kant. Christus is aan het kruis genageld en gedood door de hand van wetteloze mensen, maar Hij is tevens door de bepaalde raad en voorkennis van God overgegeven (Hand. 2:23). De dood van Christus was nodig om de raadsbesluiten van God te vervullen. Jozef moest naar Egypte verkocht worden om zijn familie in het leven te behouden (vs. 7). Wat een groot aantal geredden heeft Jozef *in het leven behouden* om hun voortbestaan hier op aarde te garanderen! Maar nog groter is de verlossing waardoor wij het *eeuwige leven* hebben ontvangen. Dit is de vrucht van het verzoeningswerk van Christus! Jozefs optreden was noodzakelijk om een groot aantal mensen in leven te behouden. Aan de andere kant heeft hij zo gehandeld, dat er bij zijn broers ook een verandering plaatsvond in hart en geweten. Hierdoor werden ze tot belijdenis van schuld gebracht, zodat ze in volle vrijheid van de relatie met hun redder konden genieten.

Dit is een illustratie van het tweevoudige werk dat Christus *voor ons* op het kruis, en daarna *in ons* door de Heilige Geest heeft verricht. Als gelovigen die opnieuw geboren zijn, kunnen wij genieten van de resultaten van Zijn verzoeningswerk en van de gemeenschap met Hem. Voortaan vormen wij één familie van aanbidders, die in staat zijn de Vader te aanbidden in geest en waarheid (Joh. 4:23-24). Zouden

wij – in de kracht van de Heilige Geest – iets anders kunnen voorstellen aan de Vader dan de heerlijke Persoon van Zijn geliefde Zoon? Christus Zelf stemt in met de lof in de gemeente: *'Ik zal Uw naam aan Mijn broeders verkondigen, in het midden van de gemeente zal Ik U prijzen'* (Hebr. 2:12). Hij leidt ons in de aanbidding van de Vader en Hij toont ons hoe wij de Vader op een Hem welgevallige wijze kunnen eren. Wij zien dat hier in type in de woorden van Jozef: *'Vertel mijn vader over al mijn eer in Egypte'* (vs. 13).

Aspecten van Christus' heerlijkheid

Als wij al de eer en heerlijkheid in verbinding brengen met de Heere Jezus, dan denken wij aan:

1. De heerlijkheid die Hij bij de Vader had, voordat de wereld was (Joh. 17:5);
2. Zijn heerlijkheid als de Schepper van alle dingen, en als de Eerstgeborene van de hele schepping (Kol. 1:15-17);
3. Zijn heerlijkheid als Degene die alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht (Hebr. 1:3);
4. Zijn heerlijkheid in Zijn vernedering tot de kruisdood (Fil. 2:6-8);
5. Zijn heerlijkheid in de nederige kribbe van Bethlehem (Luk. 2:13-14);
6. Zijn heerlijkheid als de volmaakte Mens Die de wil van de Vader volkomen heeft volbracht. De Vader opende de hemel boven Hem en verklaarde: *'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen gevonden heb, luister naar Hem'* (Matt. 17:5);
7. de heerlijkheid van de Mens Christus Jezus, Die aan het einde van Zijn weg hier op aarde kon zeggen tegen de Vader: *'Ik heb U verheerlijkt op de aarde'* (Joh. 17:4);
8. de heerlijkheid die op het kruis geschitterd heeft te midden van de schande: *'Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt'* (Joh. 13:31);
9. de heerlijkheid waarmee Hij na het volbrachte werk gekroond is *'aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge'* (Joh. 13:32; Hebr. 2:9; 1 Petr. 1:21);
10. de heerlijkheid die Hij met ons wil delen (Joh. 17:22);

11. de heerlijkheid die Hij in de toekomst als de Koning van Israël zal bezitten, en die Hij als de Zoon des mensen zal uitoefenen in Zijn heerschappij over alle dingen (vgl. Ps. 8);
12. de eeuwige heerlijkheid van de Zoon van God, die wij voor altijd zullen bewonderen (Joh. 17:24).

Het koperen en het gouden altaar

Wanneer wij als christenen in de tegenwoordigheid van God verkeren en rondom de Heere Jezus vergaderd zijn om te aanbidden, dan gaat het niet alleen om het grote heil dat ons ten deel gevallen is. Op het *koperen* altaar – een beeld van het kruis van Christus – moest het brandoffer *in zijn geheel* geofferd worden, het *vet* van het vredeoffer en zelfs dat van het zondoffer (Lev. 1:9; 3:3-5; 4:8-10). Op het *gouden* altaar werd het reukwerk gebracht (Ex. 30:1). Het reukwerk is een beeld van alles wat Christus is in Zijn voorspraak en in Zijn persoonlijke volmaaktheid en voortreffelijkheid. Het heilig reukwerk was een liefelijke reuk voor God. In het spijsoffer met de bijbehorende wierook (Lev. 2:2), zien wij het offer van Christus op het kruis. Christus is het volmaakte spijsoffer en brandoffer en de volmaakte offerande voor de zonde. Als de gemeente samenkomt voor de eredienst, dan is haar aanbedding te vergelijken met het reukwerk dat werd aangestoken op het gouden altaar.

Het vuur op het koperen altaar was ontstoken vanuit de hemel: *‘En er ging vuur uit van de HEERE’* (Lev. 9:24). Het vuur voor het gouden altaar waarop het reukwerk werd ontstoken, werd van het koperen altaar genomen. Pas nadat het slachtoffer verteerd was op het koperen altaar, kon het reukwerk van het gouden altaar tot God opstijgen. Toen Christus Zich had geofferd als een volmaakt offer, kon het reukwerk van de aanbedding tot God opstijgen. Om het welriekend reukwerk op het gouden altaar te ontsteken, moeten we denken aan wat er gebeurd is op het koperen altaar. Zo zullen wij in eredienst gewoonlijk beginnen met het koperen altaar, om daarna naar het gouden altaar te gaan. Wij moeten echter de Heilige Geest alle vrijheid geven om de lof van de gemeente te leiden.

Over het gouden altaar wordt gezegd: *‘U zult daarop geen vreemd reukwerk brengen noch brandoffer noch spijsoffer, ook een plengoffer zult u er niet op plengen’* (Ex. 30:9). Het heilig reukwerk – de liefelijke reuk van Christus voor God – stelt ons Zijn Persoon Zelf voor. De verschillende vuuroffers laten zien wat Christus heeft gedaan *buiten het heiligdom*. Dat laat ons zien waarom op het gouden altaar geen brandoffer, spijsoffer of plengoffer mocht worden gebracht. Toch zijn deze

dingen nauw met elkaar verbonden. Het volmaakte leven is het leven van Christus, de volmaakte offerande is het offer van Christus. Deze Persoon was nodig om zo'n leven te leiden en zo'n offer te brengen.

Het reukwerk was *'een mengsel, werk van een zalfbereider, met zout gemengd, zuiver en heilig'* (Ex. 30:35). Dit werd aan de HEERE gewijd. Alleen God kan de volmaaktheid en de heerlijkheid van Christus ten volle waarderen. Maar Hij wil dat wij, onder de leiding van de Heilige Geest, in Zijn tegenwoordigheid komen om hier met Hem over te spreken. Er is niets aangenamer voor Zijn hart dan de Persoon van Zijn geliefde Zoon. Het spijsoffer is een beeld van het volmaakte leven van Christus. Het brandoffer is een beeld van Christus in Zijn volmaakte toewijding tot in de dood, om Zijn God en Vader te verheerlijken.

Laten wij dat overdenken in ons spreken met God. Maar laten wij ook spreken over de Persoon van Christus Zelf, Die zo'n leven leefde en zo'n dood heeft ondergaan. Dat is aanbidding in haar hoogste vorm. Laten onze harten bezig zijn met Christus Zelf en door Hem gevoed worden – met Zijn schoonheid en heerlijkheid, opdat wij nooit vergeten wat het kostbaarste is voor het hart van de Vader. Dat is de lofprijzing van de gemeente, die Christus aan de Vader voorstelt. Laten wij bovenal denken aan wat Christus voor God is geweest in Zijn leven en in Zijn sterven, aan wat Hij persoonlijk voor Hem is geweest en eeuwig voor de Vader zal zijn. Op die manier is het mogelijk te naderen in het heilige, waar het gouden altaar stond om het reukwerk te brengen. Laten wij nadenken over dit woord van de ware Jozef: *Vertel dan aan Mijn Vader al de heerlijkheid die Ik bezit.*

Bron: Le Messenger Evangélique 1969-312; Titel: Vous raconterez à mon père...